

RECENTE WIJZIGINGEN NOMENCLATUUR

Styloctetor compar (Westring, 1861) is de nieuwe naam voor wat tot nu toe *Styloctetor stativus* heette. De reden van wijziging is het controleren van het type-exemplaar van *Erigone compar* Westring, 1861 in de collectie van het Naturhistoriska Riksmuseet in Stockholm. Die soort zat al lang niet meer in *Erigone*, maar was overgebracht naar het genus *Gongylidiellum*, waar het als erkende soort voorkomend in Wit-Rusland en Ukraine bleef voortbestaan. Het nieuwe onderzoek door Breitling (Breitling et al. 2015) leidde tot het herkennen van de soort als synoniem van *Styloctetor stativus*, met als gevolg dat de naam van “onze” soort (uit 1881) moet wijken voor de oudere naam (uit 1861). De internationale nomenclatuurregels schrijven dat voor: de oudste naam heeft prioriteit. Afwijken van die regel is alleen mogelijk als de oudere naam nooit werd gebruikt of de wijziging te verstorend uitpakt, maar van beide is geen sprake. Het voorstel tot wijziging is dus overgenomen en in de World Spider Catalog verwerkt (Nentwig et al. 2015).

Er is nog een tweede verandering te melden voor een soort uit ons land, een wijziging die trouwens al een tijdje geleden plaatsvond. Voortaan mag de vermeende ondersoort *purbeckensis* van *Pardosa agrestis* weer als volwaardige soort worden behandeld. *Pardosa* is geen gemakkelijk genus en er zijn regelmatig subgenera benoemd, een fenomeen dat binnen de arachnologie niet zo algemeen is.

Bij *Pardosa* is een duidelijk patroon op het prosoma te zien bestaande uit een middenstreep en zijranden, die afsteken tegen de kleur van het lichaamsdeel: meestal lichte banden op een donkerder ondergrond. Er werd erg veel waarde gehecht aan die tekening als bruikbaar taxonomisch kenmerk. De middenstreep is smal en liep voor puntig uit, of hij is juist naar voren toe verbreed. De zijbanden lopen ononderbroken door of zijn opgedeeld in kleinere vlekken. Men worstelde met de betekenis daarvan als soortkenmerk en probeerde die in samenhang met de morfologie van de genitalia te interpreteren. Dat leidde af en toe tot het onderscheiden van ondersoorten: de genitalia gaven de doorslag voor de soortherkenning, maar men wilde niet gemakkelijk de mogelijkheid van variabiliteit van kleurpatronen accepteren.

Bij *Pardosa purbeckensis* vormde de beharing van het eerste paar poten een heel goed kenmerk, maar sedert de jaren '90 werd dit door sommigen geïnterpreteerd als een kenmerk ter onderscheiding van een variant binnen de soort *P. agrestis*. Nu is het dus weer een soortkenmerk.

Doorslaggevend bij het onderkennen van soortgrenzen blijkt nu de balts van de mannetjes te zijn, die door Alberto Chiarle, Torbjörn Kronestedt en Marco Isaia werd bestudeerd voor een grote groep van *Pardosa*-soorten (Chiarle et al. 2013). Belangrijke elementen van de balts van het mannetje zijn de opvallende bewegingen van de palpen en de voorpoten. Daarmee konden soortgrenzen worden bepaald die nu de morfologische verschillen tussen de soorten kunnen ondersteunen.

Nieuwe combinatie	Oude combinatie
LINYPHIIDAE	
<i>Styloctetor compar</i> (Westring, 1861)	<i>Styloctetor stativus</i> (Simon, 1881)
LYCOSIDAE	
<i>Pardosa purbeckensis</i> F.O. Pickard-Cambridge, 1895	<i>Pardosa agrestis purbeckensis</i> F.O. Pickard-Cambridge, 1895

LITERATUUR

- Breitling, R., M. Lemke, T. Bauer, M. Hohner, A. Grabolle & T. Blick 2015. Phantom spiders: notes on dubious spider species from Europe. – *Arachnologische Mitteilungen* 50: 65-80.
- Chiarle, A., T. Kronestedt & M. Isaia 2013. Courtship behavior in European species of the genus *Pardosa* (Araneae, Lycosidae). – *Journal of Arachnology* 41: 108-125.
- Nentwig W., T. Blick, D. Gloor, A. Hänggi & C. Kropf 2015. Araneae Spiders of Europe, Version 04.2015. – www.araneae.unibe.ch

PJvH

